

Părțile din procedura principală

M.S.S. și alții

Întrebările preliminare

1) Sunt compatibile cu dispozițiile de drept al Uniunii și cu prevederile corespunzătoare din dreptul bulgar:

- actele unui apărător desemnat al inculpatului în procedura penală, care, în timpul desfășurării procedurii, în calitate de reprezentant legal al societății comerciale care aparține inculpatului, îndeplinește operațiuni (civile), care au drept scop expres crearea condițiilor de recuzare și de „conflict de interese” între inculpat și judecătorul din procedura penală în curs[?]

În cazul în care Curtea va răspunde în sens negativ la această întrebare, se solicită să se stabilească dacă avocatul care îl reprezintă pe acest inculpat și care s-a legitimat oficial ca reprezentantul legal al societății comerciale care aparține inculpatului în scopul de a participa la alte proceduri civile nejudiciare, care au determinat, în timpul procedurii penale pendinte, în mod deliberat și conștient, crearea în mod artificial a condițiilor de recuzare și de conflict de interese între inculpat și judecătorul din procedura penală în perioada în care procedura penală este în curs, poate continua apărarea inculpatului în această procedură penală?

- 2) În măsura în care aprecierea existenței motivelor reale de recuzare este de competența instanței naționale, care este accepțiunea dreptului de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale, prevăzut de Directiva 2013/48/UE⁽¹⁾, și este acesta un drept absolut, legat necondiționat de persoana unui anumit avocat[?] Cum trebuie soluționată contradicția dintre dreptul de a avea acces la un avocat, prevăzut de directiva europeană și care se reflectă în legislația națională, care conferă inculpatului capacitatea deplină de a-și alege și mandata apărătorul, și acțiunea aceluiași apărător care l-a sprijinit pe inculpat pentru a crea condiții artificiale de recuzare în raport cu judecătorul-raportor[?]
- 3) Având în vedere cererea de recuzare și documentele anexate la aceasta, formulată de apărătorul respectiv, cum trebuie interpretat și reglementat dreptul celorlalți 13 inculpați la informare în cadrul procedurilor penale și dreptul de acces la materialele cauzei, prevăzute la articolul 7 alineatele (2) și (3) din Directiva 2012/13/UE⁽²⁾[?] Cum poate fi conciliat acest mod de operare al apărătorului cu dreptul judecătorului, ca cetățean al Uniunii, la respectarea vieții private și de familie?
- 4) În cazul în care inculpatul reușește, prin acte deliberate și active, personal sau prin intermediul societății sale comerciale, să creeze în mod artificial condițiile pentru un conflict de interese, atunci acestea trebuie efective să fie considerate „conflict de interese” și să reprezinte pârghii ascunse pentru sustragerea de la urmărirea penală[?]
- 5) Formularea unei cereri preliminare, referitoare la întrebările de mai sus, reprezintă, pentru apărătorul inculpatului respectiv, un motiv pentru a solicita deschiderea și desfășurarea unei proceduri disciplinare împotriva judecătorului de la instanța de trimitere, în condițiile în care judecătorul a sesizat, imediat după ce a constatat aceste acte ale apărătorului, autoritățile naționale competente[?]

(1) Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

(2) Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO 2013, L 294, p. 1).

(3) JO 2012, L 142, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilnius apygardos administracinis teismas (Lituania) la 13 iunie 2023 – SR și RB/Republica Lituania

(Case C-374/23, Adoreikė⁽¹⁾)

(2023/C 304/14)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilnius apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamanți: SR și RB

Pârâtă: Republica Lituania

Întrebările preliminare

- 1) Valorile democrației, statului de drept, respectării drepturilor omului și justiției, consacrate la articolul 2 TUE, precum și dispozițiile articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE trebuie interpretate în sensul că conferă puterilor legislative și executive ale statelor membre puterea discreționară nelimitată și exclusivă de a stabili, prin intermediul reglementărilor naționale, remunerația judecătorilor la un nivel care depinde exclusiv de voința puterilor legislative și executive?
- 2) Dispozițiile articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și cele ale articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care consacră, printre altele, independența judecătorilor, trebuie interpretate în sensul că permit statelor membre să introducă, prin intermediul unei reglementări naționale, norme care stabilesc remunerația judecătorilor sub nivelul remunerației sau al onorariilor stabilite de stat pentru reprezentanții altor profesii juridice?

(¹) Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciunei părți din procedură.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 15 iunie 2023 – SIA „BALTIC CONTAINER TERMINAL”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-376/23, BALTIC CONTAINER TERMINAL)

(2023/C 304/15)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă în primă instanță și recurentă în recurs: SIA „BALTIC CONTAINER TERMINAL”

Pârâtă în primă instanță și cealaltă parte din procedura de recurs: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 178 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul delegat 2015/2446 (¹) coroborat cu articolul 214 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii (²) permite încheierea regimului special „zonă liberă” fără ca numărul de referință principal (MRN) care identifică declarația vamală în temeiul căreia mărfurile sunt plasate sub regimul vamal ulterior să fi fost introdus în sistemul electronic de înregistrare?
- 2) Articolul 214 alineatul (1) și articolul 215 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii și articolul 178 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul delegat 2015/2446 permit titularului regimului special de „zonă liberă” să încheie acest regim numai pe baza unei mențiuni făcute de un funcționar al autorității vamale pe documentul de transport al mărfurilor (CMR) referitoare la statutul vamal al acestora, fără să efectueze el însuși o verificare a validității statutului vamal al acestor mărfuri?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, ce nivel de verificare în temeiul articolului 214 alineatul (1) și al articolului 215 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii și al articolului 178 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul delegat 2015/2446 este suficient pentru a considera că regimul special de „zonă liberă” a fost încheiat în mod corect?
- 4) Titularul regimului special de „zonă liberă” putea să aibă o încredere legitimă ca urmare a confirmării de către autoritățile vamale a modificării statutului vamal al mărfurilor din „mărfuri neunionale” în „mărfuri unionale”, deși această confirmare nu indică nici motivul modificării statutului mărfurilor și nici date care să permită verificarea acestui motiv?